

За жалостъ, царь Александъръ II бѣ убитъ отъ злосторници, а другитѣ царе подиръ него никакъ не мислѣха за българскитѣ работи.

Съединение

Тракийскитѣ българи не можаха да търпятъ турскитѣ граници по Балкана. Вдигнаха въстание презъ 1885 г. и се присъединиха къмъ Княжество България. Цѣлиятъ народъ съ радостъ одобри това дѣло и избра за общъ князь Александра I Батенбергъ.

Това съединение бѣ първа крачка за обединение на българскитѣ земи. България стана държава съ 96,345 кв. километра и съ насѣление 3,000,000 души. За да осигури съединението си, тя води победоносна война съ сръбския кралъ Милана и склони турцитѣ да признаятъ съединението.

Грижи за заробенитѣ български земи

Отъ 1885 г. до 1912 г. — 27 години — България се засилваше вътрешно. Земедѣлието и скотовѣдството напредваха. Занаятитѣ и търговията се развиваха, желѣзници и пѣтища се строеха, законитѣ се подобряваха. Ала най-много напреднаха училищата. Образованието и възпитанието се издигнаха. Безграмотнитѣ българи отъ день на день намаляваха.

А какво ставаше въ това време въ Южна Тракия и Македония? Тамъ царѣше игото, неправдата, бедността.

Тракийскитѣ и македонскитѣ българи не можеха да учатъ децата си въ свои училища, нито да иматъ църкви за молитва. Българското правителство отъ София и българскиятъ екзархъ Иосифъ отъ Цариградъ настояваха напраздно предъ султана да позволи на българитѣ да отворятъ свободно училища, да зидатъ църкви и да се управляватъ отъ свои старей и кметове. Имаше много селяни-чифлигари на турскитѣ бейове;